

BELLEROPHON.

Insidens Pegaso, apud cujus unguam loco fontis Castaliij viam album emanat,

Ira de equis referunt veterum annales, Alexandri enim equus sive ob caput bovinum, sive ob notam bovis arno iustam Bocephalus dictus; teste Plinio: *Nonnumquam alium quoniam Alexandrum Rex insuavis oratione recepit in silens alios passim reiecit, in Thebanorum oppugnatione valentius in alios transferit Alexandrum non passus, propter quod Rex defuncto ei dedit exequia,* ut hinc tamale circumdedit nomen equi. *Urbano quoque narrante Suetonio Julius Cæsar, equi insignit pedibus prope humanis. Et in mediis digitis unguibus scissis, quem natum quod se magis cura aluit, nec patienter ulterius ferre prius ascedit, scilicet equus iste uti tradit Plinius, hoc est ipse locutus ante Seneca prætoris esse videtur.* Præ omnibus tamen commendatur à veteribus Pegasus,

ex Medusæ obruncatæ cruore natus, qui duarum alarum auxilio Bellerophonem per auras rapido cursu ferebat, cumque terram unguam ferisset, fontem Hippocrenem Mulsæ sacrum aperuit, quo gustato vates divino furore afflati fundebant carmina ad æternam heroicam memoriam, & ita Bellerophon insidens Pegaso, teste Pausania Corinthi dedicatus est fonte prope unguam fluente. Credit tamen Masenius per Pegasum famam denotari; quia materiam laudo & scriptoris fontem Poëtae ac Oratoribus ad verum prætoris gestorum suppeditat enarrationem: heroicæque gesta ad astra tollit iusto præconio. Nec aberraverimus si per geminas alas AMOREM & TIMOREM intelligi dixerimus, AMOREM scilicet quo Bellerophon infernum Jobatis animum adeo sibi devinxit, ut unâ cum filia Regni partem offerret applaudentibus universis. TIMOREM verò, quo post extinctam Chymæram Solyinos fusi eorum classe domuit, his enim duabus virtutibus sibi apud posteros asseruit æternitatem, famâ illius gloriæ ad sidera usque extollente. Novum in JOSEPHO *Angelo* Bel-

lerophontem venerari licet, adeo enim sibi Elektorum animos AMORÆ conciliavit, ut suppressâ Chymericâ hostis ad Regnum præ-
tensione eum in Romanorum Regem unitis suffragijs evocarent,
cumq; LEOPOLDUS MAGNUS jam Turcarum potentiam
cumulatis viâtorijs enervaverit, sperare convenit à JOSEPHO
Ægypto Solymam TIMORÆ superandam pari cum Bellerophonte
felicitate, nam uti tradit Nazarius, *declatur Vitor futurus, qui animo jam
victi ætatem.* Præcox enim virtus in tenera ætate solè aperit certò
futurarum rerum inditio: ita teste Barclaio fuit curiæ capax præ-
texta Papij, & in Cyro, qui adhuc *pulsivi genitus credebatur, emicuit ani-
ma, quo deinde toti posse Orienti jugum imposui;* unde cum se in JOSE-
PHO Ægypto heroica virtus prodât, mèrito Castalius fons pro-
ponitur, quò libato Poëtæ incitetur ad celebrandam tanti Regis
gloriam. Conquerebantur equidem olim Poëtæ, Castalij fontis vir-
tutem evanuisse sacro cultro ad aquæ frigus intepefcente.

Frigent quæ scribit carmina potor aquæ.

In cantum inflammet quòd fons Heliconius undis

Non nisi sit nostris fabula sicca jocis

Nulla placere diu nec vivere carmina possunt,

Quæ scribantur aquæ potoribus.

Fatebanturq; Bachum Apollini successisse transeunte in vinum
canendi virtute.

Ex vino accipiunt longævam carmina vitam,

Absq; neco nullus creditur esse Maro.

Non spirant Phœbum, nisi spirent pectora Bachum,

Vina petit Vates, non Heliconis aquas.

Vino vitæ datur secundis versibus.

Sit Phœbus Jacobus,

Non bene patrat opus, qui malè potat aquas.

Sed omnia adeo concurrunt ad celebranda JOSEPHI enco-
mia, ut hic Castalius Fons lyncestium æmulum æmulatus vini naturam
induerit, ad hoc, ut & inflammati subditorum animi ebulliant in gau-
dia, & debito ardore incalescant Poëtarum venæ, ad sacrandam
JOSEPHI Ægypti gloriam æternitati.

F I N I S.